

[Himmelstrup.]

Udvalgsbehandling, og i Løbet af i Gaar er Uklarhederne blevet helt fjernet gennem Samraad med den højtærede Udenrigsminister og den højtærede Finansminister.

Da Udvalgets Formand og Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, paa Grund af Sygdom ikke kan være til Stede i dette Møde, skal jeg paa hele Udvalgets Vegne indstille Overenskomsterne angaaende Oprettelsen af den Internationale Valutafond og Oprettelsen af den Internationale Bank til Vedtagelse uforandret.

Christmas Møller: I Tilslutning til de Bemærkninger, Udvalgets ærede fungerende Ordfører har udtalt, skal jeg udtale min store Tilfredshed med, at vi har faaet denne Udvalgsbehandling, saaledes at der er fuldkommen Klarhed over, hvorledes Begyndelseskursen maa være, hvis vi ensidigt skal fastsætte den, nemlig Kursen af 27. Oktober. Et helt andet Problem er, hvad man ved Forhandling kan naa til baade ved Indgangen og senere, men at Forholdet ligger saaledes, var den højtærede Udenrigsminister, den højtærede Finansminister og hele Udvalget enige om.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning vedtoges enstemmigt med 108 Stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet Landstinget Meddelelse om denne Vedtagelse.

Den næste Sag paa Dagsordenen kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Op- hold). Det er givet.

Man gik da til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Konfiskation af tysk og japansk Ejendom.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2253; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 419).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Hjermind): Det Udvalg, der i Dag indstiller Lovforslaget om Konfiskation af tysk og japansk Ejendom til Vedtagelse, har siden Lovforslagets første Behandling haft en lang Række Møder til Gennemgang af Forslaget og de omfattende og store Spørgsmaal, der knytter sig dertil.

Lovforslaget er, som det allerede blev sagt ved første Behandling, af en saadan exceptionel Karakter, at en grundig Udvalgsbehandling fra alle Sider blev følt som en Nødvendighed. Jeg anser det for vigtigt først og fremmest at sige, at der i hele Udvalget er Enighed om, at det er nødvendigt og rigtigt at gennemføre dette Lovforslag. Som en allieret Nation maa Danmark baade af Hensyn til de andre allierede og for sin egen Skyld gøre alt, hvad der er muligt, for at hindre fremtidige Forsøg paa fra tysk Side at genophygge Tysklands Magtstilling ved Hjælp af økonomisk Infiltration i andre Lande. Det er dette, der er Lovens Hovedformaal, og der er her fuldstændig Enighed i Udvalget. Desuden forfølger Lovforslaget et fiskalt Formaal, nemlig at skaffe Danmark delvis Dækning — det kan kun blive i meget beskedent Omfang — for den tyske Udplyndring, vi gennem 5 Aar har været Genstand for. At vi sammen med de andre allierede Stater har et saadant klart og rimeligt Krav, er der ogsaa Enighed om.

Udvalget begyndte sit Arbejde med at indhente Oplysninger om, hvorledes man i Udlandet, særlig i Norge og Holland, havde løst den tilsvarende Opgave. Jeg kan herom henvise til de som Bilag til Betænkningen optrykte norske og hollandske Regler, der, selv om der er Forskel i Enkeltheder, bygger paa den samme Grundbetragtning med Hensyn til Hovedformaalet og derpaa, at der for en allieret Nation baade er Ret og Pligt til at gennemføre en saadan Lovgivning.

Under første Behandling omtalte jeg Nødvendigheden af helt at klare sig Lovforslagets Forhold til Grundlovens § 80 og til den gældende Folkeret. Det fremgaar af Betænkningen, at Udvalget gennem Mini-